

PRVI DEO - Prečišćeni tekst - odredbe Zakona do čl. 171.

Drugi deo - Prečišćeni tekst - odredbe Zakona od čl. 172. do čl. 355.

Treći deo - Prečišćeni tekst - odredbe Zakona od čl. 356.

Četvrti deo - Osnovni tekst - odredbe Zakona do čl. 171.

Peti deo - Osnovni tekst - odredbe Zakona od čl. 172. do čl. 355.

Šesti deo - Osnovni tekst - odredbe Zakona od čl. 356.

Sedmi deo - Izmene

Zakon o parničnom postupku

Zakon je objavljen u "Službenom listu RCG", br. [22/2004](#) i [76/2006](#). Vidi: [Odluku](#) US RCG, U br. 78/04 i 102/04 - 28/2005-31.

DIO PRVI

OPŠTE ODREDBE

GLAVA PRVA

OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom određuju se pravila postupka na osnovu kojih sud raspravlja i odlučuje u sporovima iz ličnih i porodičnih odnosa, iz radnih odnosa, kao i iz imovinskih i drugih građanskopravnih odnosa fizičkih i pravnih lica, osim ako su neki od navedenih sporova posebnim zakonom stavljeni u nadležnost drugog državnog organa.

Član 2

U parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku.

Sud ne može odbiti da odlučuje o zahtjevu za koji je nadležan.

+ Sudska praksa

Član 3

Stranka za tužbu i svaku drugu parničnu radnju treba da ima pravni interes.

+ **Vidi:**

čl. 1. Zakona - 76/2006-1.

Član 4

Stranke mogu slobodno raspolagati zahtjevima koje su stavile u toku postupka.

Stranke se mogu odreći svog zahtjeva, priznati zahtjev protivnika i poravnati se.

Sud neće da uvaži raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti sa prinudnim propisima i moralom.

Član 5

Sud odlučuje o tužbenom zahtjevu na osnovu usmenog, neposrednog i javnog raspravljanja.

Izuzetno od odredbe stava 1 ovoga člana, sud o tužbenom zahtjevu odlučuje na osnovu pisano izvedenih pravnih radnji i posredno izvedenih dokaza, ako zakon tako određuje.

Sud će isključiti javnost na glavnoj raspravi samo u slučajevima određenim zakonom.

Član 6

Sud će svakoj stranci da pruži mogućnost da se izjasni o zahtjevima i navodima protivne stranke.

Samo kad je to ovim zakonom određeno, sud je ovlašćen da odluči o zahtjevu o kome protivnoj stranci nije bila pružena mogućnost da se izjasni.

Član 7

Parnični postupak vodi se na jeziku koji je u službenoj upotrebi u sudu.

Stranke i drugi učesnici u postupku koji ne razumiju ili ne govore jezik koji je u službenoj upotrebi u sudu imaju pravo da se služe svojim jezikom ili jezikom koji razumiju.

Član 8

Stranke su dužne da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da predlože dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

Sud je ovlašćen da utvrdi i činjenice koje stranke nijesu iznijele i izvede dokaze koje stranke nijesu predložile, ako iz rezultata rasprave i dokazivanja proizlazi da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (član 4 stav 3).

Svoju odluku sud ne može zasnovati na činjenicama i dokazima o kojima strankama nije

pružena mogućnost da se izjasne.

Član 9

Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud po svom uvjerenju, na osnovu savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata cjelokupnog postupka.

Član 10

Stranke, umješaci, kao i njihovi zastupnici dužni su da pred sudom govore istinu i da savjesno koriste prava koja su im priznata ovim zakonom.

Član 11

Sud je dužan da nastoji da se postupak sprovede bez odugovlačenja, u razumnom roku, sa što manje troškova i da onemogući svaku zloupotrebu prava koja strankama pripadaju u postupku.

Ako stranke, umješaci, njihovi zakonski zastupnici i punomoćnici, sa namjerom da naškode drugome ili s ciljem koji je u suprotnosti sa dobrim običajima, savjesnošću i poštenjem, zloupotrebljavaju prava koja su im priznata ovim zakonom, sud može izreći novčanu kaznu ili druge mjere koje su određene ovim zakonom.

Član 12

Stranku koja nema kvalifikovanog punomoćnika (advokat ili lice sa položenim pravosudnim ispitom) i koja se iz neznanja ne koristi pravima koja joj pripadaju po ovom zakonu, sud će da upozori koje parnične radnje može preduzeti.

Član 13

- brisan -

+ **Vidi:**

čl. 2. Zakona - 76/2006-1.

Član 14

Kad odluka suda zavisi od prethodnog rješenja pitanja da li postoji neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugi nadležni organ (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje, ako posebnim propisima nije drukčije određeno.

Odluka suda o prethodnom pitanju ima pravno dejstvo samo u parnici u kojoj je to pitanje riješeno.

+ **Sudska praksa**

Član 15

U parničnom postupku sud je u pogledu postojanja krivičnog djela i krivične odgovornosti učinioca vezan za pravosnažnu presudu suda kojom se optuženi oglašava krivim.

Član 16

U prvostepenom postupku i postupku po predlogu za ponavljanje postupka sudi sudija pojedinac.

U drugostepenom postupku sudi vijeće od trojice sudija.

U postupku po reviziji i zahtjevu za zaštitu zakonitosti sudi vijeće od pet sudija.

Kad odlučuje o sukobu nadležnosti i o određivanju mjesne nadležnosti odlučuje vijeće od trojice sudija.

Član 17

Ako za pojedine radnje nije zakonom određen oblik u kome se mogu preduzeti, stranke preduzimaju parnične radnje pisano van ročišta ili usmeno na ročištu.

GLAVA DRUGA

NADLEŽNOST SUDA

ZAJEDNIČKE ODREDBE

Član 18

Sud po prijemu tužbe ocjenjuje da li je nadležan.

Ocjenjivanje nadležnosti vrši se na osnovu navoda u tužbi i na osnovu činjenica koje su sudu poznate.

Ako se u toku postupka promijene okolnosti na kojima je zasnovana nadležnost suda, sud koji je bio nadležan u vrijeme podnošenja tužbe ostaje i dalje nadležan i ako bi zbog tih promjena bio nadležan drugi sud iste vrste.

Član 19

Sud u toku cijelog postupka, po službenoj dužnosti, pazi da li rješavanje spora spada u sudsku nadležnost.

Kad sud u toku postupka utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan sud nego neki drugi organ, oglašiće se nenadležnim, ukinuće sprovedene radnje u postupku i odbaciće tužbu.

Kad sud u toku postupka utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan domaći sud, oglašiće se nenadležnim, ukinuće sprovedene radnje u postupku i odbaciti tužbu, osim u slučajevima u kojima nadležnost domaćeg suda zavisi od pristanka tuženog, a tuženi je dao svoj pristanak.

+ Sudska praksa

Član 20

Sud u toku prvostepenog postupka, po službenoj dužnosti, pazi na svoju stvarnu nadležnost.

+ **Sudska praksa**

Član 21

Ako su stranke za rješavanje određenog spora ugovorile arbitražu, sud kojem je podnesena tužba u istom sporu između istih stranaka na prigovor tuženoga oglasiće se nenadležnim, ukinuće sprovedene radnje u postupku i odbaciti tužbu, osim ako nađe da ugovor o arbitraži nije punovažan (član 474), da je prestao da važi ili da se ne može ispuniti.

Prigovor iz stava 1 ovog člana tuženi može da podnese najkasnije u odgovoru na tužbu.

Član 22

Do donošenja odluke o glavnoj stvari sud će rješenjem da obustavi parnični postupak, ako utvrdi da bi postupak trebalo sprovesti po pravilima vanparničnog postupka. Postupak će se po pravosnažnosti rješenja nastaviti po pravilima vanparničnog postupka pred nadležnim sudom.

Radnje koje je sproveo parnični sud (uviđaj, vještačenje, saslušavanje svjedoka i dr.), kao i odluke koje je donio taj sud, nijesu bez važnosti samo zbog toga što su preduzete u parničnom postupku i ne moraju se ponovo provoditi.

Član 23

Sud se može, povodom prigovora tuženoga, oglasiti mjesno nenadležnim, ako je prigovor podnesen najkasnije u odgovoru na tužbu.

Sud se može oglasiti, po službenoj dužnosti, mjesno nenadležnim samo kad postoji isključiva mjesna nadležnost nekog drugog suda, ali najkasnije do podnošenja odgovora na tužbu.

Sud će po prigovoru iz stava 1 ovog člana da odluči najkasnije na pripremnom ročištu, odnosno na prvom ročištu za glavnu raspravu, ako pripremno ročište nije održano.

Član 24

Po pravosnažnosti rješenja kojim se sud oglasio nenadležnim (čl. 20 i 23) sud će, bez odlaganja, a najkasnije u roku od tri dana, ustupiti predmet nadležnom sudu.

Sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom postupiće kao da je kod njega bio pokrenut postupak.

Parnične radnje nenadležnog suda (uviđaj, vještačenje, saslušanje svjedoka i dr.) nijesu bez važnosti zato što ih je preduzeo nenadležni sud i ne moraju se ponovo provoditi.

+ **Vidi:**

čl. 3. Zakona - 76/2006-1.

Član 25

Ako sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom smatra da je nadležan sud koji mu je predmet ustupio ili neki drugi sud, dostaviće, u roku od tri dana, predmet sudu koji treba da riješi sukob nadležnosti, osim ako nađe da mu je predmet ustupljen zbog očigledne omaške, a trebalo je da bude ustupljen nekom drugom sudu, u kom slučaju će ustupiti predmet drugom sudu i o tome obavijestiti sud koji mu je predmet ustupio.

Kad je povodom žalbe protiv odluke prvostepenog suda kojom se on oglasio mjesno nenadležnim odluku donio drugostepeni sud, za tu odluku vezan je u pogledu nadležnosti i sud kome je predmet ustupljen, ako je drugostepeni sud koji je odluku donio nadležan za rješavanje sukoba nadležnosti između tih sudova.

Odluka drugostepenog suda o stvarnoj nenadležnosti prvostepenog suda vezuje svaki sud kome kasnije isti predmet bude ustupljen, ako je drugostepeni sud nadležan za rješavanje sukoba nadležnosti između tih sudova.

Član 26

Dok se ne riješi sukob nadležnosti, sud kome je predmet ustupljen dužan je da preduzima one radnje u postupku za koje postoji opasnost od odlaganja.

Protiv rješenja kojim se odlučuje o sukobu nadležnosti nije dozvoljena žalba.

Član 27

Svaki sud vrši radnje u postupku na svom području, ali ako postoji opasnost zbog odlaganja sud će preduzeti izvršenje pojedinih radnji i na području drugog suda. O tome će se obavijestiti sud na čijem području radnju treba preduzeti.

Član 28

U pogledu nadležnosti sudova Republike Crne Gore za suđenje strancima koji uživaju imunitet i za suđenje stranim državama i međunarodnim organizacijama važe pravila međunarodnog prava.

NADLEŽNOST SUDOVA U SPOROVIMA S MEĐUNARODNIM ELEMENTOM

Član 29

Sud Republike Crne Gore (u daljem tekstu: domaći sud) je nadležan za suđenje kad je njegova nadležnost u sporu s međunarodnim elementom izričito određena zakonom ili međunarodnim ugovorom. Ako u zakonu ili međunarodnom ugovoru nema izričite odredbe o nadležnosti domaćeg suda za određenu vrstu sporova, domaći sud je nadležan za suđenje u toj vrsti sporova i kad njegova nadležnost proizlazi iz odredaba zakona o mjesnoj nadležnosti domaćeg suda.

STVARNA NADLEŽNOST

Član 30

U parničnom postupku sudovi sude u granicama svoje stvarne nadležnosti određene zakonom.

UTVRĐIVANJE VRIJEDNOSTI PREDMETA SPORA

Član 31

Tužilac je dužan da u imovinsko pravnim sporovima u tužbi naznači vrijednost predmeta spora.

Kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva.

Kamate, parnični troškovi, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja ne uzimaju se u obzir ako ne čine glavni zahtjev.

Član 32

Ako se zahtjev odnosi na buduća davanja koja se ponavljaju, vrijednost predmeta spora računa se po njihovom zbiru, ali najviše do iznosa koji odgovara zbiru davanja za vrijeme od pet godina.

Član 33

Ako jedna tužba protiv istog tuženog obuhvata više zahtjeva koji se zasnivaju na istom činjeničnom i pravnom osnovu, vrijednost se određuje po zbiru vrijednosti svih zahtjeva.

Ako zahtjevi u tužbi proizlaze iz raznih osnova ili su istaknuti protiv više tuženih, vrijednost se određuje prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva.

+ **Sudska praksa**

Član 34

Kad se spor vodi o postojanju zakupnog odnosa ili odnosa korišćenja stana, odnosno poslovnih prostorija, vrijednost se računa prema jednogodišnjoj zakupnini, osim ako je zakupni odnos zaključen na kraće vrijeme.

+ **Vidi:**

čl. 4. Zakona - 76/2006-1.

Član 35

Ako se tužbom zahtijeva samo davanje obezbjeđenja za izvjesno potraživanje ili ustanovljenje založnog prava, vrijednost predmeta spora određuje se prema iznosu potraživanja koje treba obezbijediti. Ako predmet zaloge ima manju vrijednost od

potraživanja koje treba obezbijediti, kao vrijednost predmeta spora uzeće se vrijednost predmeta zaloge.

Član 36

Ako se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčani iznos, ali tužilac u tužbi navede da pristaje da umjesto ispunjenja tog zahtjeva primi određeni novčani iznos, kao vrijednost predmeta spora uzeće se taj iznos.

U drugim slučajevima kad se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčani iznos, mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužilac naznačio u tužbi.

Član 37

Ako tužilac nije u tužbi naznačio vrijednost predmeta spora ili ako je očigledno suviše visoko ili suviše nisko naznačio vrijednost predmeta spora, sud će, po službenoj dužnosti ili po prigovoru tuženog, najkasnije na pripremnom ročištu, a ako pripremno ročište nije održano onda na glavnoj raspravi, prije početka raspravljanja o glavnoj stvari, brzo i na pogodan način utvrditi, odnosno provjeriti tačnost označene vrijednosti. Sud o tome odlučuje rješenjem, protiv kojeg žalba nije dozvoljena.

+ **Sudska praksa**

MJESNA NADLEŽNOST

1. Opšta mjesna nadležnost

Član 38

Ako zakonom nije određena isključiva mjesna nadležnost nekog drugog suda, za suđenje je nadležan sud koji je opšte mjesno nadležan za tuženog.

U slučajevima predviđenim u ovom zakonu za suđenje je, pored suda opšte mjesne nadležnosti, nadležan i drugi određeni sud.

Član 39

Za suđenje je opšte mjesno nadležan sud na čijem području tuženi ima prebivalište.

Ako tuženi nema prebivalište, opšte mjesno nadležan je sud na čijem području tuženi ima boravište.

Ako tuženi pored prebivališta ima i boravište u nekom drugom mjestu, a prema okolnostima može se pretpostaviti da će u tom mjestu duže vrijeme da boravi, opšte mjesno nadležan je i sud boravišta tuženog.

Član 40

Za suđenje u sporovima protiv Republike Crne Gore, jedinica lokalne samouprave, kao i drugih oblika teritorijalne organizacije opšte mjesno je nadležan sud na čijem se području

nalazi sjedište njene skupštine.

Za suđenje u sporovima protiv pravnih lica opšte mjesno nadležan je sud na čijem se području nalazi njihovo sjedište. U slučaju sumnje, kao sjedište smatraće se mjesto u kome se nalaze njihovi organi upravljanja.

Član 41

Za suđenje u sporovima protiv državljanina Crne Gore koji stalno živi u inostranstvu, gdje je upućen na službu ili na rad od strane državnog organa ili pravnog lica, opšte mjesno nadležan je sud njegovog posljednjeg prebivališta u Republici Crnoj Gori.

+ **Vidi:**

čl. 5. Zakona - 76/2006-1.

2. Posebne mjesne nadležnosti

2.1. Isključiva mjesna nadležnost

Nadležnost u sporovima o nepokretnostima

Član 42

Za suđenje u sporovima o pravu svojine i drugim stvarnim pravima na nepokretnosti, u sporovima zbog smetanja posjeda na nepokretnosti, kao i u sporovima iz zakupnih odnosa na nepokretnosti isključivo je nadležan sud na čijem području se nepokretnost nalazi.

Ako se nepokretnost nalazi na području više sudova, nadležan je svaki od tih sudova.

+ **Vidi:**

čl. 6. Zakona - 76/2006-1.

Nadležnost za sporove iz odnosa sa vojnim jedinicama

Član 43

U sporovima protiv Republike Crne Gore iz odnosa sa vojnim jedinicama, odnosno ustanovama isključivo je nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište komande vojne jedinice, odnosno ustanove.

+ **Vidi:**

čl. 7. Zakona - 76/2006-1.

Nadležnost za sporove u izvršnom i stečajnom postupku

Član 44

Za suđenje u sporovima koji nastaju u toku i povodom sudskog ili administrativnog izvršnog postupka, odnosno u toku i povodom stečajnog postupka isključivo je mjesno nadležan sud na čijem se području nalazi sud koji sprovodi izvršni, odnosno stečajni

postupak, odnosno sud na čijem se području sprovodi administrativno izvršenje.

Član 45

U sporovima u kojima je nad tužiocem i tuženim pokrenut stečajni postupak mjesno je nadležan sud pred kojim je protiv jedne od stranaka prije pokrenut stečajni postupak.

Izuzetno od odredbe stava 1 ovog člana, o izlučnim i razlučnim pravima, o postojanju ili nepostojanju potraživanja prema stečajnom dužniku, te o pobijanju pravnih radnji stečajnog dužnika mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište stečajnog dužnika.

2.2. Nadležnost po izboru tužioca

Nadležnost u bračnim sporovima

Član 46

Za suđenje u sporovima radi utvrđivanja postojanja ili nepostojanja braka, poništaja braka ili razvoda braka (bračni sporovi) nadležan je, pored suda opšte mjesne nadležnosti, i sud na čijem području su bračni drugovi imali posljednje zajedničko prebivalište.

Nadležnost u sporovima o utvrđivanju ili osporavanju očinstva ili materinstva

Član 47

U sporovima radi utvrđivanja ili osporavanja očinstva ili materinstva dijete može podići tužbu bilo pred sudom opšte mjesne nadležnosti, bilo pred sudom na čijem području ima prebivalište, odnosno boravište.

Nadležnost u sporovima za zakonsko izdržavanje

Član 48

Za suđenje u sporovima za zakonsko izdržavanje, ako je tužilac lice koje traži izdržavanje, nadležan je, pored suda opšte mjesne nadležnosti, i sud na čijem području tužilac ima prebivalište, odnosno boravište.

Nadležnost u sporovima za naknadu štete

Član 49

Za suđenje u sporovima o vanugovornoj odgovornosti za štetu, pored suda opšte mjesne nadležnosti, nadležan je i sud na čijem je području štetna radnja izvršena ili sud na čijem je području štetna posljedica nastupila.

Ako je šteta nastala usljed smrti ili teške tjelesne povrede, nadležan je, pored suda iz stava

1 ovog člana, i sud na čijem području tužilac ima prebivalište, odnosno boravište.

Odredbe st. 1 i 2 ovog člana primjenjivaće se i u sporovima protiv organizacije za osiguranje radi naknade štete trećim licima na osnovu propisa o neposrednoj odgovornosti organizacije za osiguranje, a odredba stava 1 ovog člana i u sporovima o regresnim zahtjevima po osnovu naknade štete protiv regresnih dužnika.

Nadležnost u sporovima radi zaštite prava na osnovu garancije proizvođača

Član 50

Za suđenje u sporovima za zaštitu prava na osnovu pisane garancije protiv proizvođača koji je dao garanciju nadležan je, pored suda opšte mjesne nadležnosti za tuženog, i sud opšte mjesne nadležnosti za prodavca koji je prilikom prodaje stvari uručio kupcu pisanu garanciju proizvođača.

Nadležnost u sporovima iz radnih odnosa

Član 51

Ako je u sporu iz radnog odnosa tužilac zaposleni, za suđenje je nadležan, pored suda koji je opšte mjesno nadležan za tuženog, i sud na čijem se području rad obavlja ili se obavljao, odnosno sud na čijem bi se području rad morao obavljati, kao i sud na čijem je području zasnovan radni odnos.

Nadležnost po mjestu gdje se nalazi dio pravnog lica

Član 52

Za suđenje u sporovima protiv pravnog lica čiji se dio nalazi van njegovog sjedišta, ako spor proizlazi iz pravnog odnosa tog dijela pravnog lica, pored suda opšte mjesne nadležnosti, nadležan je i sud na čijem se području nalazi taj dio pravnog lica.

Nadležnost po mjestu plaćanja

Član 53

Za suđenje u sporovima imaoca mjenice ili čeka protiv potpisnika nadležan je, pored suda opšte mjesne nadležnosti, i sud mjesta plaćanja.

Nadležnost u sporovima iz nasljednopravnih odnosa

Član 54

Dok ostavinski postupak nije pravosnažno završen, za suđenje u sporovima iz nasljednopravnih odnosa, kao i u sporovima o potraživanjima povjerioca prema ostaviocu,

pored suda opšte mjesne nadležnosti, mjesno je nadležan i sud na čijem se području nalazi sud koji sprovodi ostavinski postupak.

Nadležnost u sporovima zbog smetanja posjeda na pokretnim stvarima

Član 55

Za sporove zbog smetanja posjeda na pokretnim stvarima nadležan je, pored suda opšte mjesne nadležnosti, i sud na čijem se području dogodilo smetanje.

Nadležnost u sporovima iz ugovornih odnosa

Član 56

U sporovima radi utvrđivanja postojanja ili nepostojanja ugovora, radi izvršenja ili raskidanja ugovora, kao i u sporovima radi naknade štete usljed neizvršenja ugovora, pored suda opšte mjesne nadležnosti, mjesno nadležan je i sud mjesta gdje je po sporazumu stranaka tuženi dužan da izvrši ugovor.

2.3. Pomoćna mjesna nadležnost

Nadležnost za suparničare

Član 57

Ako je jednom tužbom tuženo više lica (član 197 stav 1 tačka 1), a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od tuženih, a ako među njima ima glavnih i sporednih obveznika, sud koji je mjesno nadležan za koga od glavnih obveznika.

Nadležnost u bračnim sporovima

Član 58

Ako je u bračnim sporovima domaći sud nadležan zato što su bračni drugovi imali posljednje zajedničko prebivalište u Republici Crnoj Gori, odnosno zato što tužilac ima prebivalište u Republici Crnoj Gori, mjesno nadležan je sud na čijem su području bračni drugovi imali posljednje zajedničko prebivalište, odnosno sud na čijem području tužilac ima prebivalište.

Nadležnost u imovinsko pravnim odnosima bračnih drugova

Član 59

Ako je u sporovima o imovinskim odnosima bračnih drugova domaći sud nadležan zato što

se imovina bračnih drugova nalazi u Republici Crnoj Gori ili zato što tužilac u vrijeme podnošenja tužbe ima prebivalište ili boravište u Republici Crnoj Gori, mjesno nadležan je sud na čijem području tužilac ima prebivalište ili boravište u vrijeme podnošenja tužbe.

Nadležnost u sporovima o utvrđivanju ili osporavanju očinstva ili materinstva

Član 60

Ako je u sporovima radi utvrđivanja očinstva ili materinstva domaći sud nadležan za to što tužilac ima prebivalište u Republici Crnoj Gori, mjesno nadležan je sud na čijem području tužilac ima prebivalište.

Nadležnost u sporovima za zakonsko izdržavanje

Član 61

Ako je u sporovima za zakonsko izdržavanje s međunarodnim elementom domaći sud nadležan zato što tužilac ima prebivalište u Republici Crnoj Gori, mjesno nadležan je sud na čijem području tužilac ima prebivalište.

Ako nadležnost domaćeg suda u sporovima o zakonskom izdržavanju postoji zato što tuženi ima imovinu u Republici Crnoj Gori iz koje se može naplatiti izdržavanje, mjesno nadležan je sud na čijem se području nalazi ta imovina.

Nadležnost za lica za koja nema suda opšte mjesne nadležnosti u Republici Crnoj Gori

Član 62

Tužba o imovinsko pravnim zahtjevima protiv lica za koje nema suda opšte mjesne nadležnosti u Republici Crnoj Gori može se podnijeti svakom domaćem sudu na čijem se području nalazi kakva imovina tog lica ili predmet koji se tužbom traži.

Ako nadležnost domaćeg suda postoji zato što je obaveza nastala za vrijeme boravka tuženog u Republici Crnoj Gori, mjesno nadležan je sud na čijem je području obaveza nastala.

U sporovima protiv lica za koje u Republici Crnoj Gori nema suda opšte mjesne nadležnosti, za obaveze koje treba ispuniti u Republici Crnoj Gori, tužba se može podnijeti sudu na čijem području tu obavezu treba ispuniti.

Nadležnost po mjestu gdje se nalazi zastupništvo stranog lica u Republici Crnoj Gori

Član 63

U sporovima protiv fizičkog ili pravnog lica koje ima sjedište u inostranstvu, u pogledu obaveza koje su zasnovane u Republici Crnoj Gori ili se moraju ispuniti u Republici Crnoj Gori, tužba se može podnijeti domaćem sudu na čijem se području nalazi njegovo stalno zastupništvo za Republiku Crnu Goru ili sjedište organa kome je povjereno da vrši njegove

poslove.

3. Uzajamna nadležnost za tužbe protiv stranih državljana

Član 64

Ako u stranoj državi naš državljanin može biti tužen pred sudom koji po odredbama ovog zakona ne bi bio mjesno nadležan, za suđenje u toj građanskopravnoj stvari ista nadležnost će važiti i za suđenje državljaninu te strane države pred domaćim sudom.

4. Određivanje mjesne nadležnosti od strane višeg suda

Član 65

Ako nadležni sud usljed izuzeća sudije ili iz drugih razloga ne može da postupa, izvijestiće o tome neposredno viši sud, koji će odrediti da u tom predmetu postupa drugi stvarno nadležan sud sa njegovog područja.

+ [Sudska praksa](#)

Član 66

Vrhovni sud može, na predlog stranke ili nadležnog suda, odrediti da u pojedinom predmetu postupa drugi stvarno nadležan sud, ako je očigledno da će se tako lakše sprovesti postupak ili ako za to postoje drugi važni razlozi.

+ [Sudska praksa](#)

Član 67

Ako je za suđenje nadležan domaći sud, ali se po odredbama ovog zakona ne može utvrditi koji je sud mjesno nadležan, Vrhovni sud će, na predlog stranke, odrediti koji će stvarno nadležan sud biti mjesno nadležan.

5. Sporazum o mjesnoj nadležnosti

Član 68

Ako zakonom nije određena isključiva mjesna nadležnost nekog suda, stranke se mogu sporazumjeti da im u prvom stepenu sudi sud koji nije mjesno nadležan, pod uslovom da je taj sud stvarno nadležan.

Ako je zakonom određeno da su za suđenje u određenom sporu mjesno nadležna dva ili više domaćih sudova, stranke se mogu sporazumjeti da im u prvom stepenu sudi jedan od tih sudova ili neki drugi stvarno nadležan sud.

Ovaj sporazum važi samo ako je pisano sastavljen i ako se tiče određenog spora ili više sporova koji svi proističu iz određenog pravnog odnosa.

Ispravu o sporazumu tužilac mora priložiti uz tužbu.

GLAVA TREĆA

IZUZEĆE

Član 69

Sudija ne može da sudi, ako:

1) je sam stranka, zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke, ako je sa strankom u odnosu saovlašćenika, saobveznika ili regresnog obveznika ili ako se u istom predmetu treba da sasluša ili ako je saslušan kao svjedok;

2) mu je stranka ili zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kog stepena, a u pobočnoj liniji do četvrtog stepena ili mu je bračni, odnosno vanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stepena, bez obzira da li je brak prestao ili nije;

3) je staralac, usvojlac ili usvojenik stranke, njenog zakonskog zastupnika ili punomoćnika;

4) je u istom predmetu učestvovao u donošenju odluke nižeg suda ili drugog organa ili je učestvovao u postupku posredovanja;

5) je postupao u predmetu u kome je zaključeno sudsko poravnanje, a tužbom se traži poništaj tog poravnanja;

6) je akcionar ili član privrednog društva koje je stranka u postupku;

7) postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristrasnost.

Član 70

Sudija, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz člana 69 tač. 1 do 6 ovog zakona, dužan je da prekine svaki rad na tom predmetu i da o tome obavijesti predsjednika suda.

Ako sudija smatra da postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristrasnost (član 69 tačka 7), obavijestice o tome predsjednika suda koji će da odluči o izuzeću. Do donošenja rješenja predsjednika suda, sudija može preduzimati samo one radnje za koje postoji opasnost od odlaganja.

Član 71

Izuzeće mogu da traže i stranke.

Stranka može da podnese zahtjev za izuzeće sudije čim sazna da postoji razlog za izuzeće, a najkasnije do završetka raspravljanja pred prvostepenim sudom, a ako nije bilo raspravljanja do donošenja odluke.

Zahtjev za izuzeće sudije višeg suda stranka može staviti u pravnom lijeku ili odgovoru na pravni lijek, a ako se pred višim sudom održava rasprava, onda do završetka rasprave.

Član 72

Stranke mogu tražiti izuzeće samo sudije koji sudi u određenom sporu, odnosno predsjednika suda koji o zahtjevu treba da odluči.

Nije dopušten zahtjev za izuzeće:

1) kojim se uopšteno traži izuzeće svih sudija nekog suda ili svih sudija koji bi mogli suditi u nekom predmetu;

2) o kojem je već odlučeno;

3) u kojem nije obrazložen razlog zbog kojeg se traži izuzeće.

Zahtjev iz stava 2 ovog člana odbaciće sudija pred kojim se vodi postupak.

Protiv rješenja iz stava 3 ovog člana nije dozvoljena posebna žalba.

Član 73

O zahtjevu stranke za izuzeće sudije odlučuje predsjednik suda, osim u slučajevima iz člana 72 stav 2 ovog zakona.

Ako stranka traži izuzeće predsjednika suda, odluku o izuzeću donosi predsjednik neposredno višeg suda.

O zahtjevu stranaka za izuzeće predsjednika Vrhovnog suda odlučuje Opšta sjednica tog suda.

Prije donošenja rješenja o izuzeću uzeće se izjava od sudije čije se izuzeće traži, a po potrebi izvršiće se i drugi izvidaji.

Protiv rješenja kojim se usvaja zahtjev za izuzeće nije dozvoljena žalba, a protiv rješenja kojim se zahtjev odbija nije dozvoljena posebna žalba.

Član 74

Kad sudija sazna da je stavljen zahtjev za njegovo izuzeće dužan je da odmah obustavi svaki rad na odnosnom predmetu, a ako je u pitanju izuzeće iz člana 69 tačka 7 ovog zakona može, do donošenja rješenja o zahtjevu, preduzimati samo one radnje za koje postoji opasnost od odlaganja.

Izuzetno od odredbe stava 1 ovog člana sudija može odlučiti da nastavi sa postupkom, ako ocijeni da je zahtjev za izuzeće očigledno neosnovan i da je podniet radi sprječavanja ili ometanja suda u preduzimanju određenih radnji, odnosno radi odugovlačenja postupka.

Ako zahtjev za izuzeće bude usvojen, radnje koje su preduzete i odluke koje su donesene u smislu stava 2 ovog člana ukinuće sudija koji će preuzeti vođenje postupka.

Član 75

Odredbe o izuzeću sudija primjenjuju se shodno i na zapisničare.

O izuzeću zapisničara odlučuje sudija.

GLAVA ČETVRTA

STRANKE I NJIHOVI ZASTUPNICI

Član 76

Stranka u postupku može da bude svako fizičko i pravno lice.

Posebnim propisima određuje se ko, osim fizičkih i pravnih lica, može biti stranka u postupku.

Parnični sud može, izuzetno, s pravnim dejstvom u određenoj parnici, da prizna svojstvo stranke i onim oblicima udruživanja koji nemaju stranačku sposobnost u smislu odredaba st. 1 i 2 ovog člana, ako utvrdi da, s obzirom na predmet spora, u suštini ispunjavaju bitne uslove za sticanje stranačke sposobnosti, a naročito ako raspolažu imovinom na kojoj se može sprovesti izvršenje.

Protiv rješenja iz stava 3 ovog člana kojim se priznaje svojstvo stranke u parnici nije dozvoljena posebna žalba.

Član 77

Stranka koja je potpuno poslovno sposobna može sama da vrši radnje u postupku (parnična sposobnost).

Punoljetno lice kome je djelimično ograničena poslovna sposobnost parnično je sposobno u granicama svoje poslovne sposobnosti.

Maloljetnik koji nije stekao potpunu poslovnu sposobnost parnično je sposoban u granicama u kojima mu se priznaje poslovna sposobnost.

+ Sudska praksa

Član 78

Stranku koja nema parničnu sposobnost zastupa njen zakonski zastupnik.

Zakonski zastupnik određuje se zakonom ili aktom nadležnog državnog organa.

Zastupnik pravnog lica određuje se zakonom ili opštim aktom pravnog lica.

Član 79

U toku cijelog postupka sud će, po službenoj dužnosti, da pazi da li lice koje se pojavljuje kao stranka može biti stranka u postupku i da li je parnično sposobno, da li parnično nesposobnu stranku zastupa njen zakonski zastupnik i da li zakonski zastupnik ima posebno ovlašćenje kad je ono potrebno.

Član 80

Zakonski zastupnik može, u ime stranke, preduzimati sve radnje u postupku, ali ako je za podnošenje ili povlačenje tužbe, za priznanje, odnosno za odricanje od tužbenog zahtjeva, za zaključenje poravnjanja ili za preduzimanje drugih radnji u postupku, posebnim propisima

određeno da zastupnik mora imati posebno ovlaštenje, on može te radnje preduzimati samo ako ima takvo ovlaštenje.

Lice koje se pojavljuje kao zakonski zastupnik dužno je da, na zahtjev suda, dokaže da je zakonski zastupnik. Kad je za preduzimanje određenih radnji u postupku potrebno posebno ovlaštenje, zakonski zastupnik je dužan da dokaže da ima takvo ovlaštenje.

Kad sud ustanovi da zakonski zastupnik lica pod starateljstvom ne pokazuje potrebnu pažnju u zastupanju obavijestice o tome organ starateljstva. Ako bi usljed propuštanja zastupnika mogla nastati šteta za lice pod starateljstvom sud će zastati s postupkom i predložiti da se odredi drugi zakonski zastupnik.

Član 81

Kada sud utvrdi da lice koje se pojavljuje kao stranka ne može biti stranka u postupku, a taj se nedostatak može otkloniti, pozvaće tužioca da izvrši potrebne ispravke u tužbi ili će preduzeti druge mjere da bi se postupak mogao nastaviti sa licem koje može biti stranka u postupku.

Kada sud utvrdi da stranka nema zakonskog zastupnika ili da zakonski zastupnik nema posebno ovlaštenje kad je ono potrebno, zatražice da nadležni organ starateljstva postavi staraoca parnično nesposobnom licu, odnosno pozvaće zakonskog zastupnika da pribavi posebno ovlaštenje ili će da preduzme druge mjere koje su potrebne da bi parnično nesposobna stranka bila pravilno zastupana.

Sud može odrediti stranci rok za otklanjanje nedostataka iz st. 1 i 2 ovog člana. Dok se ne otklone ovi nedostaci, u postupku se mogu preduzimati samo one radnje zbog čijeg odlaganja bi mogle da nastanu štetne posljedice za stranku.

Ako se navedeni nedostaci ne mogu otkloniti ili ako određeni rok bezuspješno protekne, sud će rješenjem ukinuti radnje sprovedene u postupku, ukoliko su zahvaćene ovim nedostacima i odbaciće tužbu ako su nedostaci takve prirode da sprečavaju dalje vođenje parnice.

Protiv rješenja kojim se naređuju mjere za uklanjanje nedostataka nije dozvoljena žalba.

Član 82

Ako se u toku postupka pred prvostepenim sudom pokaže da bi redovan postupak oko postavljanja zakonskog zastupnika tuženom trajao dugo, zbog čega bi mogle da nastanu štetne posljedice za jednu ili obje stranke, sud će tuženom postaviti privremenog zastupnika.

Pod uslovom iz stava 1 ovog člana sud će postaviti tuženom privremenog zastupnika, naročito u slučajevima, ako:

- 1) tuženi nije parnično sposoban, a nema zakonskog zastupnika;
- 2) postoje suprotni interesi tuženog i njegovog zakonskog zastupnika;
- 3) obje stranke imaju istog zakonskog zastupnika.

Sud će postaviti tuženom privremenog zastupnika i u slučajevima, ako:

- 1) je boravište tuženog nepoznato, a tuženi nema punomoćnika;
- 2) se tuženi ili njegov zakonski zastupnik, koji nemaju punomoćnika, nalaze u

inostranstvu, a dostavljanje se nije moglo izvršiti.

Protiv rješenja iz st. 1 i 2 ovog člana nije dozvoljena žalba.

O postavljanju privremenog zastupnika sud će da obavijesti organ starateljstva, kao i stranke kad je to moguće.

+ **Vidi:**

čl. 8. Zakona - 76/2006-1.

Član 83

Sud će, shodnom primjenom člana 82 ovog zakona, postaviti privremenog zastupnika pravnom licu i privrednom društvu koje nema svojstvo pravnog lica.

+ **Vidi:**

čl. 9. Zakona - 76/2006-1.

Član 84

Sud postavlja privremenog zastupnika iz reda advokata ili drugih stručno osposobljenih lica.

U slučajevima iz člana 82 st. 2 i 3 ovog zakona tužilac je dužan da položi iznos troškova privremenog zastupnika.

Ako tužilac ne položi iznos troškova za postavljenje privremenog zastupnika, u roku koji mu sud odredi, tužba će se smatrati povučenom.

+ **Vidi:**

čl. 10. Zakona - 76/2006-1.

+ **Sudska praksa**

Član 85

Privremeni zastupnik ima u postupku za koji je postavljen sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika.

Ta prava i dužnosti privremeni zastupnik vrši sve dok se tuženi ili njegov punomoćnik ne pojavi pred sudom, odnosno dok organ starateljstva ne obavijesti sud da je postavio staraoca.

Član 86

Ako je privremeni zastupnik postavljen tuženome iz razloga navedenih u članu 82 stav 3 tač. 1 i 2 ovog zakona, sud će, u roku od osam dana, objaviti oglas u "Službenom listu Republike Crne Gore" i na oglasnoj tabli suda, a po potrebi i na drugi pogodan način.

Oglas treba da sadrži: označenje suda koji je postavio privremenog zastupnika; zakonski osnov; ime tuženog kome se postavlja zastupnik; predmet spora; ime zastupnika i njegovo zanimanje i boravište, kao i upozorenje da će zastupnik zastupati tuženog u postupku sve dok se tuženi ili njegov punomoćnik ne pojavi pred sudom, odnosno dok organ starateljstva ne obavijesti sud da je postavio staraoca.

Član 87

Lice koje nije parnično sposobno prema zakonu države čiji je državljanin, a parnično je sposobno prema zakonu Republike Crne Gore, može samo preduzimati radnje u postupku. Njegov zakonski zastupnik može preduzimati radnje u postupku samo dok to lice ne izjavi da samo preduzima vođenje parnice.

GLAVA PETA

PUNOMOĆNICI

Član 88

Stranke mogu da preduzimaju radnje u postupku lično ili preko punomoćnika, ali sud može pozvati stranku koja ima punomoćnika da se pred sudom lično izjasni o činjenicama koje treba utvrditi u parnici.

Stranka koju zastupa punomoćnik može uvijek doći pred sud i davati izjave pored svog punomoćnika.

Član 89

Punomoćnik može biti lice koje je potpuno poslovno sposobno, osim lica koja se bave nadriparstvom.

Ako se kao punomoćnik pojavi lice za koje postoji sumnja da se bavi nadriparstvom, sud će takvom licu uskratiti dalje zastupanje i o tome će odmah obavijestiti stranku.

Žalba protiv rješenja o uskraćivanju zastupanja ne zadržava izvršenje rješenja.

Član 90

Radnje u postupku koje punomoćnik preduzima u granicama punomoćja imaju isto pravno dejstvo kao da ih je preduzela sama stranka.

Član 91

Stranka može da izmijeni ili da opozove izjavu svog punomoćnika na ročištu na kome je ta izjava data.

Ako je punomoćnik priznao neku činjenicu na ročištu na kome stranka nije prisustvovala ili je neku činjenicu priznao u podnesku, a stranka to priznanje kasnije izmijeni ili opozove, sud će cijeliti obje izjave u smislu člana 218 stav 3 ovog zakona.

Član 92

Obim punomoćja određuje stranka.

Stranka može ovlastiti punomoćnika da preduzima samo određene radnje ili da preduzima sve radnje u postupku.

Član 93

Ako je stranka izdala advokatu punomoćje za vođenje parnice, a nije bliže odredila ovlaštenja u punomoćju, advokat je na osnovu ovakvog punomoćja ovlašten da:

1) vrši sve radnje u postupku, a naročito da podnese tužbu, da je povuče, da podnese odgovor na tužbu, da prizna tužbeni zahtjev ili da se odrekne tužbenog zahtjeva, da zaključi poravnanje, da podnese pravni lijek i da se odrekne ili odustane od njega, kao i da zahtijeva izdavanje privremenih mjera obezbjeđenja;

2) stavlja zahtjev za izvršenje ili obezbjeđenje i da preduzima potrebne radnje u postupku povodom takvog zahtjeva;

3) od protivne stranke primi dosuđene troškove;

4) prenese punomoćje na drugog advokata ili da ovlasti drugog advokata na preduzimanje samo pojedinih radnji u postupku.

Za podnošenje predloga za ponavljanje postupka advokatu je potrebno posebno punomoćje, ako je od pravosnažnosti odluke proteklo više od šest mjeseci.

Advokata može zamijeniti advokatski pripravnik koji je kod njega zaposlen i to samo pred sudom prvog stepena.

Član 94

Ako stranka u punomoćju nije bliže odredila ovlaštenja, punomoćnik koji nije advokat može, na osnovu ovakvog punomoćja, da vrši sve radnje u postupku, ali mu je uvijek potrebno izričito ovlaštenje za povlačenje tužbe, za priznanje ili za odricanje od tužbenog zahtjeva, za zaključenje poravnania, za odricanje ili odustanak od pravnog lijeka i za prenošenje punomoćja na drugo lice, kao i za podnošenje vanrednih pravnih lijekova.

Punomoćnik stranke koja je pravno lice, i kada nije advokat, može bez izričitog ovlaštenja da vrši radnje iz stava 1 ovog člana.

+ Sudska praksa

Član 95

Stranka izdaje punomoćje u pisanoj formi ili usmeno na zapisnik kod suda.

Stranka koja nije pismena ili nije u stanju da se potpiše staviće na pisano punomoćje, umjesto potpisa, otisak prsta. Ako se u ovom slučaju punomoćje izdaje licu koje nije advokat, potrebno je prisustvo dvojice svjedoka koji će se potpisati na punomoćju.

Ako posumnja u istinitost pisanog punomoćja, sud može rješenjem odrediti da se podnese ovjereno punomoćje. Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

+ Vidi:

čl. 11. Zakona - 76/2006-1.

Član 96

Punomoćnik je dužan da, pri prvoj radnji u postupku, podnese punomoćje.

Sud može dozvoliti da radnje u postupku za stranku privremeno izvrši lice koje nije podnijelo punomoćje, ali će istovremeno da naredi tom licu da naknadno, u određenom roku, podnese punomoćje ili odobrenje stranke za izvršene parnične radnje.

Do isteka roka za podnošenje punomoćja sud će odložiti donošenje odluke. Ako taj rok bezuspješno protekne, sud će ukinuti parnične radnje koje je to lice preduzelo i nastaviće postupak, ne uzimajući u obzir radnje koje je izvršilo lice bez punomoćja.

Sud je dužan da, u toku cijelog postupka, pazi da li je lice koje se pojavljuje kao punomoćnik ovlašćeno za zastupanje. Ako sud utvrdi da lice koje se pojavljuje kao punomoćnik nije ovlašćeno za zastupanje, ukinuće parnične radnje koje je to lice preduzelo, ako te radnje stranka nije naknadno odobrila.

Član 97

Stranka može u svako vrijeme da opozove punomoćje, a punomoćnik ga može u svako vrijeme otkazati.

Opozivanje, odnosno otkaz punomoćja mora se saopštiti sudu pred kojim se vodi postupak, pisano ili usmeno na zapisnik.

Opozivanje, odnosno otkaz punomoćja važi za protivnu stranku od časa kada joj je saopšteno.

Poslije otkaza punomoćja, punomoćnik je dužan da još 15 dana vrši radnje za lice koje mu je izdalo punomoćje, ako je potrebno da od njega otkloni kakvu štetu koja bi u to vrijeme mogla nastati.

Član 98

Smrću fizičkog lica, odnosno prestankom pravnog lica prestaje i punomoćje koje je ono izdalo.

U slučaju stečaja, odnosno likvidacije punomoćje koje je izdao stečajni dužnik prestaje danom imenovanja stečajnog upravnika, odnosno likvidatora.

GLAVA ŠESTA

JEZIK U POSTUPKU

Član 99

Stranke i drugi učesnici u postupku imaju pravo da, u postupku pred sudom, upotrebljavaju svoj jezik ili jezik koji razumiju.

Ako se postupak ne vodi na jeziku stranke, odnosno drugih učesnika u postupku obezbijediće im se, na njihov zahtjev, usmeno prevođenje na njihov jezik ili jezik koji razumiju svih podnesaka i pisanih dokaza, kao i onoga što se na ročištu iznosi.

Stranke i drugi učesnici u postupku poučiće se o pravu da usmeni postupak pred sudom prate na svom jeziku posredstvom tumača. U zapisniku će se zabilježiti da im je data pouka,

kao i izjave stranaka, odnosno učesnika. Prevođenje obavlja tumač.

Član 100

Pozivi, odluke i druga sudska pismena upućuju se strankama i drugim učesnicima u postupku na jeziku koji je u službenoj upotrebi u sudu.

Ako je u sudu u službenoj upotrebi i neki od jezika nacionalnih manjina, sud će na tom jeziku da dostavi sudska pismena onim strankama i učesnicima u postupku koji su pripadnici te nacionalne manjine i u postupku se služe tim jezikom.

Član 101

Stranke i drugi učesnici u postupku upućuju sudu tužbe, žalbe i druge podneske na jeziku koji je u službenoj upotrebi u sudu.

Stranke i drugi učesnici u postupku mogu upućivati sudu svoje podneske i na jeziku nacionalnih manjina koji nije u službenoj upotrebi u sudu, ako je to u skladu sa zakonom.

Član 102

Troškovi prevođenja na jezik nacionalnih manjina, koji nastaju primjenom odredaba Ustava i ovog zakona o pravu pripadnika nacionalnih manjina na upotrebu svog jezika padaju na teret sredstava suda.

GLAVA SEDMA

PODNESCI

Član 103

Tužba, odgovor na tužbu, pravni lijekovi i druge izjave, predlozi i saopštenja koji se daju van rasprave podnose se pisano (podnesci). Smatra se da pisanu formu ispunjavaju i podnesci upućeni telegramom, telefaksom i elektronskom poštom. Podnesci se smatraju potpisanim ako je u njima označen podnosilac.

Podnesci moraju biti razumljivi i da sadrže sve što je potrebno da bi se po njima moglo postupiti. Oni naročito treba da sadrže: oznaku suda, ime i prezime (naziv pravnog lica), prebivalište ili boravište (sjedište pravnog lica) stranaka, njihovih zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih imaju, predmet spora, sadržinu izjave i potpis podnosioca.

Ako izjava sadrži kakav zahtjev, stranka treba u podnesku da navede činjenice na kojima zasniva zahtjev, kao i dokaze kad je to potrebno.

Izuzetno od odredbe stava 1 ovog člana podnesci koji se dostavljaju elektronskom poštom moraju biti ovjereni naprednim elektronskim potpisom.

Član 104

Podnesci sa priložima koje treba dostaviti protivnoj stranci predaju se sudu u dovoljnom

broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Član 105

Isprave koje se prilažu uz podnesak podnose se u izvorniku, ovjerenom prepisu ili kao fotokopija koja mora biti ovjerena.

Ako stranka priloži ispravu u izvorniku, sud će takvu ispravu zadržati, a protivnoj stranci dozvoliće da je razgleda. Kad prestane potreba da se takva isprava drži u sudu, vratiće se podnosiocu na njegov zahtjev, ali sud može tražiti od podnosioca da spisima priloži prepis ili fotokopiju isprave.

Ako je isprava priložena u prepisu ili fotokopiji, sud će na zahtjev protivne stranke pozvati podnosioca da podnese sudu ispravu u izvorniku, a protivnoj stranci dozvoliće da je pregleda. Kad je to potrebno, sud će odrediti rok u kome se isprava mora predati, odnosno pregledati.

Protiv ovih rješenja nije dozvoljena žalba.

Član 106

Ako je podnesak nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi sud po njemu mogao da postupa, sud će vratiti podnesak radi ispravke ili dopune. Sud će uputiti stranku šta treba ispraviti ili dopuniti i odrediće rok za ispravku ili dopunu podneska, koji ne može biti duži od osam dana.

Ako podnesak vezan za rok bude ispravljen, odnosno dopunjen i predat sudu u roku određenom za dopunu ili ispravku smatraće se da je podnesen sudu onog dana kad je prvi put bio podnesen.

Smatraće se da je podnesak povučen, ako ne bude vraćen sudu u određenom roku, a ako bude vraćen bez ispravke, odnosno dopune odbaciće se.

Ako podnesci ili prilozi nijesu podnijeti u dovoljnom broju primjeraka, sud će pozvati podnosioca da ih u određenom roku podnese. Ako podnosilac ne postupi po ovom nalogu, sud će podnesak odbaciti.

+ **Vidi:**

čl. 12. Zakona - 76/2006-1.

+ **Sudska praksa**

GLAVA OSMA

ROKOVI I ROČIŠTA

ROKOVI

Član 107

Ako rokovi nijesu određeni zakonom, određuje ih sud, s obzirom na okolnosti slučaja.

Rok koji sud odredi može se produžiti na predlog zainteresovanog lica, ako za to postoje opravdani razlozi.

Predlog se mora podnijeti prije protoka roka čije se produženje traži.

Protiv rješenja o produženju roka nije dozvoljena žalba.

Član 108

Rokovi se računaju na dane, mjesece i godine.

Ako je rok određen na dane, u rok se ne uračunava dan kad je izvršeno dostavljanje ili saopštenje, odnosno dan u koji pada događaj od kada treba računati trajanje roka, već se za početak roka uzima prvi naredni dan.

Rokovi određeni na mjesece, odnosno na godine završavaju se protekom onog dana posljednjeg mjeseca, odnosno godine koji po svom broju odgovara danu kad je rok otpočeo. Ako nema tog dana u posljednjem mjesecu, rok se završava posljednjeg dana tog mjeseca.

Ako posljednji dan roka pada na dan državnog praznika ili u nedjelju ili u neki drugi dan kad sud ne radi, rok ističe protekom prvog narednog radnog dana.

+ [Sudska praksa](#)

Član 109

Kad je podnesak vezan za rok, smatra se da je podnesen u roku, ako je prije nego što rok istekne predat nadležnom sudu.

Ako je podnesak upućen preko pošte preporučenom pošiljkom ili telegrafskim putem, dan predaje pošti smatra se kao dan predaje sudu kome je upućen, a ako je podnesak upućen telefaksom dan predaje se smatra dan prijema telefaksa u sudu.

Ako je podnesak upućen telegrafskim putem, smatraće se da je podnesen u roku, ako naknadno podnesak iste sadržine bude predat sudu ili bude upućen sudu preporučenom pošiljkom u roku od tri dana od dana predaje telegrama pošti.

Ako je podnesak upućen elektronskom poštom, kao vrijeme predaje sudu smatra se vrijeme koje je naznačeno na verifikaciji naprednog elektronskog potpisa.

Za lica koja se nalaze u vojsci na obaveznoj vojnoj službi, dan predaje podneska vojnoj jedinici, odnosno vojnoj ustanovi smatra se kao dan predaje sudu.

Odredba stava 5 ovog člana odnosi se i na ostala lica u vojsci koja se nalaze u službi u vojnim jedinicama, odnosno vojnim ustanovama u mjestima u kojima ne postoji redovna pošta.

Za lica lišena slobode dan predaje podneska upravi zatvora, kazneno-popravne ustanove ili vaspitno-popravnog doma smatra se kao dan predaje sudu.

Ako je podnesak koji je vezan za rok predat ili upućen nenadležnom sudu prije isteka roka, a stigne nadležnom sudu poslije isteka roka, smatraće se da je na vrijeme podnijet, ako se njegovo podnošenje nenadležnom sudu može pripisati neznanju ili očiglednoj omašci podnosioca.

Odredbe st. 1 do 7 ovog člana primjenjuju se i na rok u kome se po posebnim propisima

mora podići tužba, kao i na rok zastarjelosti potraživanja ili nekog drugog prava.

ROČIŠTA

Član 110

Ročište određuje sud kad je to zakonom propisano ili kada to zahtijevaju potrebe postupka.

Protiv rješenja o određivanju ročišta nije dozvoljena žalba.

Sud će na ročište pozvati stranke i ostala lica čije prisustvo smatra potrebnim. Uz poziv će se stranci dostaviti podnesak koji je dao povod za određivanje ročišta, a u pozivu će se naznačiti mjesto, prostorija i vrijeme održavanja ročišta. Ako se uz poziv ne dostavlja podnesak, u pozivu će se navesti stranke, predmet spora, kao i radnja koja će se na ročištu izvršiti.

Sud će u pozivu naročito upozoriti na zakonske posljedice izostanka sa ročišta.

Stranka koja je pristupila sudu poslije početka ročišta ne može zahtijevati da se ponove radnje preduzete u njenoj odsutnosti.

Član 111

Ročište se, po pravilu, održava u sudskoj zgradi.

Sud može odlučiti da se ročište održi van sudske zgrade kad nađe da je to nužno ili da će se na taj način uštedjeti u vremenu ili u troškovima postupka.

POVRAĆAJ U PREDAŠNJE STANJE

Član 112

Ako stranka propusti ročište ili rok za preduzimanje neke radnje u postupku i usljed toga izgubi pravo na preduzimanje te radnje, sud će toj stranci, na njen predlog, da dozvoli da naknadno izvrši tu radnju (povraćaj u predašnje stanje), ako ocijeni da postoje opravdani razlozi koji se nijesu mogli predvidjeti ili izbjeći.

Kad se dozvoli povraćaj u predašnje stanje parnica se vraća u ono stanje u kome se nalazila prije propuštanja i ukidaju se sve odluke koje je sud zbog propuštanja donio.

Član 113

Predlog za povraćaj u predašnje stanje podnosi se sudu kod koga je trebalo izvršiti propuštenu radnju.

Predlog se mora podnijeti u roku od osam dana, računajući od dana kad je prestao razlog koji je prouzrokovao propuštanje, a ako je stranka tek kasnije saznala za propuštanje, od dana kad je za to saznala.

Poslije proteka 60 dana od dana propuštanja ne može se tražiti povraćaj u predašnje stanje.

Ako se povraćaj u predašnje stanje predlaže zbog propuštanja roka, predlagač je dužan da, istovremeno sa podnošenjem predloga, izvrši i propuštenu radnju.

Član 114

Neće se dozvoliti povraćaj u predašnje stanje, ako je propušten rok za stavljanje predloga da se dozvoli povraćaj u predašnje stanje ili ako je propušteno ročište određeno povodom predloga za povraćaj u predašnje stanje.

Član 115

Predlog za povraćaj u predašnje stanje, po pravilu, ne utiče na tok parnice, ali sud može odlučiti da se postupak prekine do pravosnažnosti rješenja o predlogu.

Ako je podniet predlog za povraćaj u predašnje stanje, a pred višim sudom je u toku postupak povodom žalbe, prvostepeni sud će o podnijetom predlogu obavijestiti viši sud.

Član 116

Neblagovremene i nedozvoljene predloge za povraćaj u predašnje stanje sud će odbaciti rješenjem.

Po predlogu za povraćaj u predašnje stanje sud će zakazati ročište kada stranka to izričito traži, osim ako su činjenice na kojima se predlog zasniva opštepoznate ili ako se povraćaj predlaže iz očigledno neopravdanog razloga ili ako za donošenje odluke o predlogu ima dovoljno dokaza u spisima.

GLAVA DEVETA

ZAPISNICI

Član 117

Zapisnik se sastavlja o radnjama preduzetim na ročištu.

Zapisnik se sastavlja i o važnijim izjavama ili saopštenjima koje stranke ili drugi učesnici daju van ročišta. O manje važnijim izjavama ili saopštenjima neće se sastaviti zapisnik, nego će se staviti službena bilješka na spisu.

Zapisnik piše zapisničar.

Član 118

U zapisnik se unosi: naziv i sastav suda; mjesto gdje se vrši radnja; dan i čas kad se vrši radnja; naznačenje predmeta spora i imena prisutnih stranaka ili trećih lica i njihovih zakonskih zastupnika, odnosno punomoćnika.

Zapisnik treba da sadrži bitne podatke o sadržini preduzete radnje. U zapisnik o glavnoj raspravi naročito će se unijeti: da li je rasprava bila javna ili je javnost bila isključena;

sadržina izjava stranaka, njihovi predlozi, dokazi koje su ponudile, dokazi koji su izvedeni, uz navođenje sadržine iskaza svjedoka i vještaka; odluke suda donijete na ročištu, kao i izvornik odluke nakon zaključenja glavne rasprave.

Član 119

Zapisnik se mora voditi uredno i u njemu se ne smije ništa brisati, dodati ili mijenjati. Precrtana mjesta moraju ostati čitka.

Član 120

Zapisnik se sastavlja na način što sudija diktira zapisničaru šta će da unese u zapisnik. Po ovlaštenju sudije, učesnici u postupku mogu sadržinu svoje izjave diktirati u zapisnik.

Stranke imaju pravo da pročitaju zapisnik ili da zahtijevaju da im se pročita, kao i da stave svoje prigovore na sadržinu zapisnika.

To pravo imaju i druga lica čija je izjava unijeta u zapisnik, ali samo u pogledu onog dijela zapisnika koji sadrži njihovu izjavu.

Ispravke ili dodaci u pogledu sadržine zapisnika koje treba izvršiti povodom prigovora stranaka ili drugih lica ili po službenoj dužnosti unijeće se na kraju zapisnika. Na zahtjev ovih lica unijeće se i prigovori koji nijesu usvojeni.

Član 121

Sudija može da odredi da se zapisnik vodi pomoću odgovarajućih tehničkih sredstava ili da se stenografije.

U pogledu prigovora u vezi sa sadržinom zapisnika iz stava 1 ovog člana shodno se primjenjuju odredbe člana 120 st. 2, 3 i 4 ovog zakona.

Ako zapisnik nije bio vođen u pisanoj formi, prepis zapisnika mora biti izrađen u roku od tri dana.

U sljedeća tri dana stranke imaju pravo na uvid u prepis zapisnika i na prigovor protiv moguće nepravilnosti prepisa.

O prigovoru iz stava 4 ovog člana odlučuje sudija, van ročišta.

Tonski zapis zapisnika može se izbrisati po isteku roka za prigovor, a ako je stranka prigovorila tačnosti prepisa, poslije pravosnažnosti odluke o glavnoj stvari.

Član 122

Zapisnik potpisuju sudija, zapisničar, stranke, odnosno njihovi zakonski zastupnici ili punomoćnici i tumač.

Svjedok i vještak potpisuju svoj iskaz na zapisniku kad se njihovo saslušanje vrši pred zamoljenim sudijom.

Nepismeno lice ili lice koje se ne može potpisati staviće na zapisnik otisak prsta, a zapisničar će ispod otiska upisati njegovo ime i prezime.

Ako se koja stranka, njen zakonski zastupnik ili punomoćnik, svjedok ili vještak udalji prije potpisivanja zapisnika ili neće da potpiše zapisnik, to će se zabilježiti u zapisniku i navešće se razlog nepotpisivanja.

Član 123

U postupku po pravnim lijekovima, o vijećanju i glasanju sastavlja se poseban zapisnik. Ako je kod višeg suda u postupku po pravnom lijeku odluka donijeta jednoglasno, neće se sastaviti zapisnik, već će se na izvorniku odluke staviti bilješka o vijećanju i glasanju.

Zapisnik o vijećanju i glasanju sadrži tok glasanja i odluku koja je donijeta.

Izdvojena mišljenja priključuju se zapisniku o vijećanju i glasanju, ako nijesu unijeta u zapisnik.

Zapisnik, odnosno bilješku o glasanju potpisuju svi članovi vijeća i zapisničar.

Zapisnik o vijećanju i glasanju zatvoriće se u poseban omot. Ovaj zapisnik može razgledati samo viši sud kad rješava o pravnom lijeku i, u tom slučaju, zapisnik će se ponovo zatvoriti u poseban omot i na omotu naznačiti da je zapisnik razgledan.

GLAVA DESETA

DONOŠENJE ODLUKA

Član 124

Sud donosi odluke na ročištu ili van ročišta.

Sud donosi odluke u obliku presude ili rješenja.

O tužbenom zahtjevu sud odlučuje presudom, a u postupku zbog smetanja posjeda rješenjem.

U postupku izdavanja platnog naloga rješenje kojim se usvaja tužbeni zahtjev donosi se u obliku platnog naloga.

Odluka o troškovima u presudi smatra se rješenjem.

Član 125

Odluke vijeća donose se poslije vijećanja i glasanja.

U prostoriji u kojoj se vrši vijećanje i glasanje mogu biti prisutni samo članovi vijeća i zapisničar.

Član 126

Predsjednik vijeća rukovodi vijećanjem i glasanjem i glasa posljednji. On se stara da se sva pitanja svestrano i potpuno razmotre.

Za svaku odluku vijeća potrebna je većina glasova.

Članovi vijeća ne mogu odbiti da glasaju o pitanjima koja postavi predsjednik vijeća. Član vijeća koji je pri glasanju o nekom ranijem pitanju ostao u manjini ne može se uzdržati od glasanja o pitanju o kojem se odlučuje kasnije.

Ako se u pogledu pojedinih pitanja o kojima se odlučuje glasovi podijele na više različitih mišljenja, tako da ni jedno od njih nema većinu, pitanja će se razdvojiti i glasanje će se ponavljati sve dok se ne postigne većina. Ako se u pogledu visine novčane sume ili količine glasovi podijele na više različitih mišljenja, ponovo će se raspravljati o razlozima za svako mišljenje, pa ako se i nakon toga ne može postići većina, glasovi dati za najveću novčanu sumu ili količinu dodaje se glasovima datim za najbližu manju novčanu sumu ili količinu, dok se ne postigne većina.

GLAVA JEDANAESTA

DOSTAVLJANJE PISMENA I RAZMATRANJE SPISA

NAČIN DOSTAVLJANJA

Član 127

Pismena se dostavljaju preko pošte, a mogu se dostavljati preko ovlaštenog službenog lica suda, ovlaštenog pravnog lica registrovanog za obavljanje poslova dostavljanja, neposredno u sudu ili na drugi način određen zakonom.

Dostavljanje može da se izvrši putem elektronske pošte. U tom slučaju smatraće se da je dostava pismena izvršena onoga momenta kada je pismeno poslato elektronskom poštom.

Član 128

Dostavljanje državnim organima i pravnim licima vrši se predajom pismena licu ovlaštenom za prijem pismena ili zaposlenom koji se zatekne u kancelariji, odnosno poslovnim prostorijama.

Dostava pravnom licu može se izvršiti i dijelu pravnog lica, ako spor proizilazi iz pravnog odnosa tog dijela.

Kad pismeno treba dostaviti državnom tužiocu ili nadležnom organu opštine, dostavljanje se vrši predajom pismena njegovoj pisarnici. Kao dan dostavljanja smatra se dan predaje pismena pisarnici.

Dostavljanje po odredbama st. 1 i 2 ovog člana vrši se i kad su stranke navedene u tom stavu za svog punomoćnika odredile lice koje je kod njih zaposleno, odnosno ako su za punomoćnika odredile lice koje kod njih nije zaposleno, a nijesu dostavile njegovu adresu.

+ **Vidi:**

čl. 13. Zakona - 76/2006-1.

+ **Sudska praksa**

Član 129

Vojnim licima, pripadnicima policije i zaposlenima u suvozemnom, riječnom, pomorskom i vazdušnom saobraćaju dostavljanje poziva može se vršiti i preko njihove komande, odnosno neposrednog starješine, a po potrebi može im se na taj način vršiti i dostavljanje ostalih pismena.

Član 130

Kad dostavljanje treba izvršiti licima ili ustanovama u inostranstvu ili strancima koji uživaju imunitet, dostavljanje će se izvršiti diplomatskim putem, ako u međunarodnom ugovoru ili u ovom zakonu (član 143) nije što drugo određeno.

Ako se dostavljanje pismena treba izvršiti državljanima Crne Gore u inostranstvu, dostavljanje se može izvršiti preko nadležnog konzularnog predstavnika ili diplomatskog predstavnika Crne Gore koji vrši konzularne poslove u odnosnoj stranoj državi. Ovakvo dostavljanje punovažno je samo ako lice kome se pismeno dostavlja pristane da ga primi.

+ **Vidi:**

čl. 5. Zakona - 76/2006-1.

Član 131

Dostava pravnom licu koje ima sjedište u inostranstvu može se izvršiti i putem njegovog zastupništva, odnosno predstavništva u Republici Crnoj Gori.

Član 132

Licima lišenim slobode dostavljanje se vrši preko uprave zatvora, kazneno-popravne ustanove ili vaspitno-popravnog doma u kojoj se lice lišeno slobode nalazi.

Dostavljanje se smatra izvršenim predajom pismena adresatu.

Član 133

Kad stranka ima zakonskog zastupnika, odnosno punomoćnika dostavljanje se vrši zakonskom zastupniku, odnosno punomoćniku.

Ako stranka ima više zakonskih zastupnika, odnosno punomoćnika dovoljno je da se dostavljanje izvrši jednom od njih.

+ **Sudska praksa**

Član 134

Dostavljanje advokatu kao punomoćniku može se izvršiti i predajom pismena licu koje obavlja poslove u njegovoj advokatskoj kancelariji.

Ako advokat obavlja poslove u svom stanu, shodno se primjenjuje član 137 stav 1 ovog zakona.

Član 135

Dostava se vrši svakim danom od 7,00 do 20,00 časova u stanu ili na radnom mjestu lica kojem se dostava ima izvršiti ili u sudu kad se to lice tamo zatekne.

Ako se dostava ne može izvršiti na adresi i u vrijeme iz stava 1 ovog člana može se izvršiti u svako vrijeme i na svakom mjestu.

Član 136

Tužba, odgovor na tužbu, poziv za ročište, platni nalog, presuda i rješenje protiv kojih je dozvoljena posebna žalba, pravni lijek, dostaviće se lično stranci, odnosno njenom zakonskom zastupniku, odnosno punomoćniku. Ostala pismena dostaviće se lično kad je to ovim zakonom izričito određeno ili kad sud smatra da je zbog priloženih isprava u izvorniku ili iz kog drugog razloga potrebna veća opreznost.

Ako se lice kome se pismeno mora lično dostaviti ne zatekne tamo gdje se dostavljanje ima izvršiti, dostavljač će se obavijestiti kad i na kom mjestu bi mogao to lice da zatekne i ostaviće mu kod jednog od lica navedenih u članu 137 st. 1 i 2 ovog zakona pisano obavještenje da, radi primanja pismena, bude u određeni dan i sat u svom stanu, odnosno na svom radnom mjestu. Ako i poslije toga dostavljač ne zatekne lice kome se pismeno ima dostaviti, postupiće se po odredbama člana 137 ovog zakona i time se smatra da je dostavljanje izvršeno.

+ Sudska praksa

Član 137

Ako se lice kojem se pismeno treba dostaviti ne zatekne u svom stanu, dostava se vrši predajom pismena nekome od njegovih odraslih članova domaćinstva koji je dužan da primi pismeno, a ako se oni ne zateknu u stanu, pismeno će se predati susjedu, ako on na to pristane. Time se dostava smatra izvršenom.

Ako se dostava vrši na radnom mjestu licu kome se pismeno ima dostaviti, a to lice se tu ne zatekne, dostava se može izvršiti licu koje se zatekne u kancelariji, ako ono pristane da primi pismeno.

Predaja pismena drugom licu nije dopuštena, ako to lice učestvuje u parnici kao protivnik lica kome se dostava ima izvršiti.

Lica kojima se prema odredbama ovog člana dostava treba izvršiti, umjesto licima kojima se pismena trebaju dostaviti, dužna su pismeno predati tom licu.

Član 138

Kad lice kome je pismeno upućeno, odnosno odrasli član njegovog domaćinstva, odnosno ovlašćeno lice ili zaposleni u državnom organu ili pravnom licu, bez zakonitog razloga, odbije da primi pismeno, dostavljač će ga ostaviti u stanu ili u prostorijama gdje odnosno lice radi ili će pismeno staviti na vrata stana ili prostorije. Na dostavnici će zabilježiti dan, čas i razlog odbijanja prijema, kao i mjesto gdje je pismeno ostavljeno i time se smatra da je dostavljanje izvršeno.

Član 139

Ako se utvrdi da je lice kome se pismeno ima dostaviti odsutno i da mu lica navedena u članu 137 st. 1 i 2 ovog zakona ne mogu pismeno na vrijeme predati, pismeno će se vratiti sudu uz naznačenje gdje se odsutni nalazi.

Član 140

Ako se dostavljanje subjektu upisanom u registar ne može izvršiti na adresi koja je navedena u registru, dostavljanje se vrši isticanjem pismena na oglasnoj tabli suda, a dostavljanje će se smatrati izvršenim nakon isteka roka od osam dana od dana isticanja na oglasnoj tabli suda.

Član 141

Ako dostavljanje fizičkom licu po odredbama čl. 136 do 139 ovog zakona nije moguće, dostavljač će pismeno vratiti sudu koji je dostavljanje odredio. Ako se radi o dostavljanju putem pošte, pismeno se vraća pošti njegovog prebivališta. Na vratima, odnosno poštanskom sandučetu na adresi prebivališta ostavlja se obavještenje u kome je navedeno gdje se pismeno nalazi, rok od 15 dana u kome primalac mora podići pismeno, dan kada je obavještenje ostavljeno primaocu i potpis dostavljača. Na vraćenom pismenu navodi se ime dostavljača, razlog za takvo postupanje i dan kada je obavještenje ostavljeno primaocu.

Ako primalac pismeno ne podigne u roku od 15 dana smatra se da je dostavljanje bilo izvršeno na dan kada je na vratima, odnosno u poštanskom sandučetu ostavljeno obavještenje.

O dostavljanju koje je bilo izvršeno na način određen u ovom članu treba obavijestiti sud koji je dostavljanje odredio.

PROMJENA ADRESE

Član 142

Ako stranka ili njen zastupnik u toku postupka ili prije isteka roka od šest mjeseci nakon pravosnažnog okončanja postupka promijene adresu na koju se dostava obavlja dužni su o tome odmah da obavijeste sud.

Ako protiv pravosnažne odluke u roku iz stava 1 ovog člana bude izjavljena revizija, taj se rok produžava sve dok ne protekne šest mjeseci od dostave stranci odluke po reviziji kojom se revizija odbacuje, odbija ili pobijana odluka preinačava.

Ako je protiv pravosnažne odluke prije isteka roka iz stava 1 ovog člana podnesen predlog za ponavljanje postupka, taj se rok produžava do isteka roka od šest mjeseci nakon pravosnažnosti prvostepene odluke u tom postupku protiv koje nije izjavljena žalba, odnosno do isteka roka od šest mjeseci od dostave stranci drugostepene odluke.

Ako povodom vanrednog pravnog lijeka pravosnažna odluka bude ukinuta i predmet vraćen na ponovno suđenje, smatraće se da rok iz stava 1 ovog člana nije ni počeo teći.

Ako stranka ili njen zastupnik ne obavijeste odmah sud o promjeni adrese, sud će odrediti da se dalje dostave u parnici vrše stavljanjem pismena na oglasnu tablu suda, sve dok stranka ili njen zastupnik ne obavijeste sud o svojoj novoj adresi.

Dostava iz stava 5 ovog člana smatra se izvršenom nakon protoka osam dana od dana stavljanja pismena na oglasnu tablu suda.

Kad punomoćnik za primanje pismena do isteka rokova iz st. 1 do 3 ovog člana promijeni svoju adresu, a o tome ne obavijesti sud, sud će stranci, na njen trošak, imenovati zastupnika za primanje pismena preko kojeg će se vršiti dostava, dok ne primi obavještenje stranke o postavljanju novog punomoćnika.

+ **Sudska praksa**

PUNOMOĆNIK I ZASTUPNIK ZA PRIMANJE PISMENA

Član 143

Tužilac ili njegov zastupnik koji se nalaze u inostranstvu, a nemaju punomoćnika na teritoriji Crne Gore dužni su, već prilikom podnošenja tužbe, da imenuju punomoćnika za primanje pismena u Crnoj Gori. Ako oni tako ne postupe, sud će tužiocu da imenuje, na njegov trošak, zastupnika za primanje pismena i preko toga zastupnika pozvati njega ili njegovog zastupnika da u određenom roku imenuju punomoćnika za primanje pismena. Ako tužilac ili njegov zastupnik ne imenuju punomoćnika za primanje pismena u određenom roku, sud će tužbu odbaciti i rješenje o odbacivanju dostaviti tužiocu ili njegovom zastupniku preko postavljenog zastupnika za primanje pismena.

Tuženog ili njegovog zastupnika koji se nalaze u inostranstvu, a nemaju punomoćnika na teritoriji Crne Gore sud će, već prilikom dostave prvog pismena pozvati da u primjerenom roku postave punomoćnika za primanje pismena u Crnoj Gori, uz upozorenje da će u suprotnom sud tuženom, na njegov trošak, postaviti i zastupnika za primanje pismena i preko toga zastupnika obavijestiti tuženog, odnosno njegovog zastupnika o tom postavljenju.

Stranci koja opozove punomoćnika za primanje pismena i istovremeno ne postavi drugog takvog punomoćnika sud će dostavu izvršiti stavljanjem pismena na oglasnu tablu suda, sve dok ta stranka ne postavi drugog punomoćnika za primanje pismena.

Ako punomoćnik za primanje pismena otkáže punomoćje, a stranka ne imenuje drugog punomoćnika u roku od 30 dana od dana kada je sud obaviješten o otkazu punomoćnika, sud će stranci, na njen trošak, imenovati zastupnika za primanje pismena, vršiti sve dostave preko imenovanog zastupnika dok ne primi obavještenje stranke o postavljanju novog punomoćnika.

Sredstva za pokriće troškova postavljenog zastupnika tužioca ili tuženog za primanje pismena dužan je da položi tužilac. Ukoliko tužilac ne položi iznos troškova, tužba će se odbaciti.

Odredbe o postavljanju zastupnika za primanje pismena za tuženu stranku shodno će se primjenjivati i za obavještenje trećeg lica o parnici, kao i za imenovanje prethodnika.

+ **Vidi:**

čl. 5. Zakona - 76/2006-1.

Član 144

Ako više lica zajednički tuže, a nemaju zajedničkog zakonskog zastupnika, odnosno punomoćnika, sud ih može pozvati da u određenom roku imenuju zajedničkog punomoćnika

za primanje pismena. Istovremeno, sud će da obavijesti tužioce koga će od njih smatrati zajedničkim punomoćnikom za primanje pismena, ako oni sami ne imenuju takvog punomoćnika.

Odredba stava 1 ovog člana primjenjivaće se i kad su više lica tužena kao jedinstveni suparničari.

UTVRĐIVANJE ADRESE

Član 145

Nadležni organ je dužan stranci koja ima pravni interes da saopšti adresu lica kome treba izvršiti dostavljanje. Pravni interes dokazuje se potvrdom suda o podnošenju tužbe ili o postojanju parnice.

DOSTAVNICA

Član 146

Potvrdu o izvršenom dostavljanju (dostavnicu) potpisuju primalac i dostavljač. Primalac će na dostavnici slovima sam napisati dan prijema.

Ako je primalac nepismen ili nije u stanju da se potpiše, dostavljač će ispisati njegovo ime i prezime i slovima dan prijema i staviće napomenu zašto primalac nije stavio svoj potpis.

Ako primalac odbije da potpiše dostavnicu, dostavljač će to zabilježiti na dostavnici i ispisati slovima dan predaje, pa je time dostavljanje izvršeno.

Ako je dostavljanje izvršeno po odredbi člana 136 stav 2 ovog zakona, na dostavnici će se, pored potvrde o prijemu pismena, naznačiti da je prethodilo pismeno obavještenje.

Kad je po odredbama ovog zakona pismeno predato drugom licu, a ne onome kome je pismeno trebalo da se dostavi, na dostavnici će dostavljač naznačiti odnos ta dva lica.

Ako je na dostavnici netačno naznačen datum dostavljanja, smatraće se da je dostavljanje izvršeno onog dana kad je pismeno predato.

Ako je dostavnica nestala, dostavljanje se može dokazivati i na drugi način.

DOSTAVA OD STRANE STRANAKA

Član 147

Dostavu podneska protivnoj strani, osim pismena koja se imaju lično dostaviti, može, uz saglasnost suda, da izvrši i sama stranka.

U slučaju iz stava 1 ovog člana, stranka će jedan primjerak dostaviti protivnoj stranci u skladu sa odredbama ovog zakona o dostavljanju, a jedan primjerak će predati sudu, uz napomenu da je dostava drugoj strani već izvršena.

Dostava izvršena na način iz stava 2 ovog člana smatra se urednom dostavom.

RAZMATRANJE I PREPISIVANJE SPISA

Član 148

Stranke imaju pravo da razmatraju i prepisuju spise parnice u kojoj učestvuju.

Ostalim licima koja imaju opravdan interes može se dozvoliti razmatranje i prepisivanje pojedinih spisa.

Kad je postupak u toku, dozvolu daje sudija, odnosno predsjednik vijeća, a kad je postupak završen, predsjednik suda, odnosno zaposleni u sudu koga on odredi.

GLAVA DVANAESTA

TROŠKOVI POSTUPKA

PARNIČNI TROŠKOVI

Član 149

Parnične troškove sačinjavaju izdaci učinjeni u toku ili povodom postupka.

Parnični troškovi obuhvataju i nagradu za rad advokata i drugih lica kojima zakon priznaje pravo na nagradu.

+ Sudska praksa

Član 150

Svaka stranka prethodno sama snosi troškove koje je prouzrokovala svojim radnjama.

Član 151

Kad stranka predloži izvođenje dokaza dužna je da, po nalogu suda, unaprijed položi iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati povodom izvođenja dokaza.

Sud će odustati od izvođenja dokaza, ako iznos potreban za podmirenje troškova ne bude položen u roku koji sud odredi.

Izuzetno od odredbe stava 2 ovog člana, ako sud po službenoj dužnosti odredi izvođenje dokaza radi utvrđivanja činjenica u vezi sa primjenom člana 4 stav 3 ovog zakona, a stranke ne polože određeni iznos, troškovi za izvođenje dokaza isplatiće se iz sredstava suda.

Član 152

Stranka koja u cjelini izgubi parnicu dužna je da protivnoj stranci i njenom umješau

naknadi troškove.

Ako stranka djelimično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka naknadi drugoj i umješaču srazmjernan dio troškova.

Sud može da odluči da jedna stranka naknadi sve troškove koje su protivna stranka i njen umješač imali, ako protivna stranka nije uspjela samo u srazmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nijesu nastali posebni troškovi.

Prema rezultatu dokazivanja sud će odlučiti da li će troškove iz člana 151 stav 3 ovog zakona snositi jedna ili obje stranke ili će ti troškovi pasti na teret sredstava suda.

+ Sudska praksa

Član 153

Pri odlučivanju koji će se troškovi naknaditi stranci, sud će uzeti u obzir samo one troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni, kao i o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti.

Nagrade i naknade advokata odmjeriće se po važećoj tarifi.

Član 154

Stranka je dužna da, nezavisno od ishoda parnice, naknadi protivnoj stranci troškove koje je prouzrokovala svojom krivicom ili slučajem koji se njoj dogodio.

Sud može odlučiti da zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke nadoknadi protivnoj stranci troškove koje je prouzrokovao svojom krivicom.

O zahtjevima za naknadu troškova iz st. 1 i 2 ovog člana sud je dužan da odluči rješenjem, nezavisno od odluke o glavnoj stvari.

Član 155

Ako tuženi nije dao povod za tužbu i ako je u odgovoru na tužbu, odnosno na pripremnom ročištu, a ako se ne održava pripremno ročište onda na glavnoj raspravi, prije nego što se upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, priznao tužbeni zahtjev, tužilac će naknaditi tuženom parnične troškove.

Član 156

Tužilac koji povuče tužbu dužan je da protivnoj stranci naknadi parnične troškove, osim ako je povlačenje tužbe uslijedilo odmah poslije ispunjenja zahtjeva od strane tuženog.

Stranka koja odustane od pravnog lijeka dužna je da protivnoj stranci naknadi troškove nastale povodom pravnog lijeka.

Član 157

Sudsko poravnanje sadrži i sporazum o troškovima.

Ako stranke ne postignu sporazum, svaka stranka snosi svoje troškove.

Troškovi poravnanja koje je bilo pokušano, a nije uspjelo ulaze u parnične troškove.

Član 158

Ako u izlučnoj parnici bude usvojen tužbeni zahtjev za izlučenje stvari, a sud utvrdi da je tuženi kao povjerilac u izvršnom postupku imao opravdanih razloga da smatra da ne postoje prava trećih lica na ovim stvarima, odrediće da svaka stranka snosi svoje troškove.

Član 159

Suparničari snose troškove na jednake djelove.

Ako postoji znatna razlika u pogledu njihovog udjela u predmetu spora, sud će, prema srazmjeri tog udjela, odrediti koliki će dio troškova naknaditi svaki od suparničara.

Za troškove prouzrokovane posebnim parničnim radnjama pojedinih suparničara ostali suparničari ne odgovaraju.

Suparničari koji su solidarno odgovorni za obavezu iz glavne stvari odgovaraju solidarno i za troškove dosuđene protivnoj strani.

Član 160

Za slučaj da imenovani prethodnik preuzme ulogu tuženoga, prvobitno tuženi ne može zahtjev za naknadu tih troškova da istakne u parnici iz koje je istupio.

Prethodnik može, ukoliko u parnici uspije, da troškove prvobitno tuženog traži kao dio svojih troškova.

Ako se parnica okonča nepovoljno po novog tuženog, on je dužan da tužiocu naknadi troškove koje je svojom djelatnošću prouzrokovao prvobitno tuženi.

Član 161

O naknadi troškova odlučuje sud na određeni zahtjev stranke.

Stranka je dužna da u zahtjevu određeno navede troškove za koje traži naknadu, uz dostavljanje dokaza za učinjene izdatke, ukoliko oni već ne postoje u spisima.

Zahtjev za naknadu troškova stranka je dužna da stavi najkasnije do završetka raspravljanja koje prethodi odlučivanju o troškovima, a ako se radi o donošenju odluke bez prethodnog raspravljanja, stranka je dužna da zahtjev za naknadu troškova stavi u predlogu o kome sud treba da odluči.

O zahtjevu za naknadu troškova sud će odlučiti u presudi ili rješenju kojim se završava postupak pred tim sudom.

U toku postupka sud će posebnim rješenjem odlučiti o naknadi troškova samo kad pravo na naknadu troškova ne zavisi od odluke o glavnoj stvari.

U slučaju iz člana 156 ovog zakona, ako do povlačenja tužbe ili odustanka od pravnog

lijeka nije došlo na raspravi, zahtjev za naknadu troškova može se staviti u roku od 15 dana po prijemu obavještenja o odustanku.

Član 162

Pri donošenju djelimične presude ili međupresude sud može izreći da se odluka o troškovima ostavlja za kasniju presudu.

Član 163

Kad sud odbaci ili odbije pravni lijek, odlučice i o troškovima nastalim u postupku povodom tog pravnog lijeka.

Kad sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek ili ukine tu odluku i odbaci tužbu, odlučice o troškovima cijelog postupka.

Kad se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostaviće se da se o troškovima postupka povodom pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci.

Sud može da postupi po odredbi stava 3 ovog člana i kad odluku protiv koje je podnesen pravni lijek samo djelimično ukine.

Član 164

Odluka o troškovima sadržana u presudi može se napadati samo žalbom na rješenje, ako se istovremeno ne napada i odluka o glavnoj stvari.

Ako jedna stranka napada presudu samo u pogledu troškova, a druga u pogledu glavne stvari, viši sud će jednom odlukom odlučiti o oba pravna lijeka.

TROŠKOVI U POSTUPKU ZA OBEZBJEĐENJE DOKAZA

Član 165

Troškove postupka za obezbjeđenje dokaza snosi stranka koja je podnijela predlog za obezbjeđenje dokaza. Ona je dužna da naknadi i troškove protivnoj stranci, odnosno postavljenom privremenom zastupniku.

Ove troškove stranka može naknadno ostvarivati kao dio parničnih troškova, prema uspjehu u parnici.

OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA TROŠKOVA POSTUPKA

Član 166

Sud će osloboditi od plaćanja troškova postupka stranku koja prema svom opštem imovnom stanju nije u mogućnosti da snosi ove troškove bez štete po nužno izdržavanje sebe i svoje porodice.

Oslobođenje od plaćanja troškova postupka obuhvata oslobođenje od plaćanja taksa i oslobođenje od polaganja predujma za troškove svjedoka, vještaka, uviđaja i sudskih oglasa.

Sud može osloboditi stranku samo od plaćanja taksa, ako bi plaćanjem taksa bila znatno umanjena sredstva iz kojih se izdržava stranka i članovi njene porodice.

Prilikom donošenja odluke o oslobođenju od plaćanja troškova postupka sud će brižljivo ocijeniti sve okolnosti, a naročito će uzeti u obzir vrijednost predmeta spora, broj lica koje stranka izdržava i prihode koje imaju stranka i članovi njene porodice.

Odluku o oslobađanju plaćanja troškova postupka sud donosi u roku od osam dana od podnošenja zahtjeva.

Član 167

Odluku o oslobođenju od plaćanja troškova postupka donosi prvostepeni sud na predlog stranke.

Stranka je dužna da uz predlog podnese uvjerenje nadležnog organa o imovnom stanju.

U uvjerenju o imovnom stanju mora se naznačiti iznos poreza koji plaća domaćinstvo i pojedini članovi domaćinstva, kao i drugi izvori njihovih prihoda i uopšte imovno stanje stranke kojoj se izdaje uvjerenje.

Kad je to potrebno i sam sud može, po službenoj dužnosti, pribaviti potrebne podatke i obavještenja o imovnom stanju stranke koja traži oslobođenje, a može o tome saslušati i protivnu stranku.

Protiv rješenja suda kojim se usvaja predlog stranke nije dozvoljena žalba.

Član 168

Kada stranka prema svom opštem imovnom stanju nije u mogućnosti da snosi troškove kvalifikovanog punomoćnika, prvostepeni sud će na njen zahtjev da odredi da je zastupa punomoćnik, ako je to nužno radi zaštite opravdanog interesa stranke.

Stranka kojoj je postavljen punomoćnik oslobađa se od plaćanja stvarnih izdataka i nagrade postavljenom punomoćniku.

Za punomoćnika se postavlja kvalifikovani punomoćnik, koga imenuje predsjednik prvostepenog suda.

Postavljeni punomoćnik može, iz opravdanih razloga, tražiti da bude razriješen, a o tome odlučuje sudija koji sudi u predmetu. Protiv odluke suda kojom se punomoćnik razrješava nije dozvoljena žalba.

+ Sudska praksa

Član 169

Kad je stranka potpuno oslobođena od plaćanja troškova postupka (član 166 stav 2), kao i u slučaju iz člana 168 stav 1 ovog zakona iz sredstava suda isplatiće se predujam za troškove svjedoka, vještaka, uviđaja i izdavanja sudskog oglasa i stvarni izdaci i nagrada postavljenog punomoćnika.

Član 170

Rješenje o oslobađanju od plaćanja troškova i o postavljanju punomoćnika prvostepeni sud može u toku postupka ukinuti, ako utvrdi da je stranka u stanju da snosi troškove postupka. Tom prilikom sud će da riješi da li će stranka potpuno ili djelimično naknaditi i one troškove i takse od kojih je ranije bila oslobođena, kao i stvarne izdatke i nagradu postavljenog punomoćnika.

Prvenstveno se imaju naknaditi iznosi isplaćeni iz sredstava suda.

Član 171

Takse i troškovi isplaćeni iz sredstava suda, kao i stvarni izdaci i nagrada postavljenog punomoćnika čine dio parničnih troškova.

O naknadi ovih troškova od strane protivne stranke koja je oslobođena od plaćanja troškova postupka sud će da odluči po odredbama o naknadi troškova.

Takse i troškove isplaćene iz sredstava suda naplaćuje, po službenoj dužnosti, prvostepeni sud od stranke koja je dužna da ih naknadi.

Ako je protivna stranka koja je oslobođena od plaćanja troškova postupka obavezana da nadoknadi parnične troškove, a utvrdi se da nije u stanju da te troškove plati, sud može naknadno odrediti da troškove iz stava 1 ovog člana plati u cjelini ili djelimično stranka koja je oslobođena od plaćanja troškova postupka iz onoga što joj je dosuđeno. Time se ne dira u pravo ove stranke da za ono što je platila traži nadoknadu od protivne stranke.

Sledeći deo